HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מתני' א**המודר הנאה מחבירו לפני שביעית אינו יורד לתוך שדהו ואינו אוכל מן הנוטות ובשביעית אינו יורד לתוך שדהו אבל אוכל הוא מן** (ג) **הנטיעות** ב**נדר הימנו מאכל לפני שביעית יורד לתוך שדהו ואינו אוכל מן הפירות ובשביעית יורד ואוכל:**

גמ' רב ושמואל דאמרי תרוייהו (ג) **נכסים אלו עליך לפני שביעית אין יורד לתוך שדהו ואינו אוכל מן הנוטות אע"פ שהגיע שביעית ואם בשביעית נדר אין יורד לתוך שדהו אבל אוכל מן הנוטות ור' יוחנן וריש לקיש דאמרי תרוייהו נכסי עליך לפני שביעית אין יורד לתוך שדהו ואין אוכל מן הנוטות הגיע שביעית אינו יורד לתוך שדהו אבל אוכל הוא את הנוטות לימא בהא קמיפלגי דרב ושמואל סברי** ג**אדם אוסר דבר שברשותו אפילו לכשיצא מרשותו ורבי יוחנן ור"ל סברי אין אדם אוסר דבר שברשותו לכשיצא מרשותו ותיסברא מי איכא למ"ד אין אדם אוסר דבר שברשותו לכשיצא מרשותו** (ג) **א"כ ניפלגי בנכסים אלו וכ"ש בנכסי** ותו הא תנן דאדם אוסר דבר שברשותו לכשיצא מרשותו דתנן (ג) ד**האומר לבנו קונם שאתה נהנה לי מת יירשנו בחיינו ובמותו אם**

מתני' המודר הנאה מחבירו לפני שביעית. שהדיוט מבירו קודם שנכנסה שביעית: **אין יורד לתוך שדהו.** לאכול מפירות שביעית לחסור בדריסת הרגל: **ואין אוכל מן הנוטות.** מאותן פירות הנוטין מוך לשדה שיכול ליקח מהן ואינו צריך ליכנס בתוך השדה ואע"ג דהן שביעית לא יאכל מהן כלאחרינן דגמרינן מדם חסור דכר שברשותו אפילו לכשיצא מרשותו והמי נמי כיון דלפני שביעית הדיוט מבירו כי אתי נמי שביעית אסור הכין: **ובשביעית.** אבל אם הדיוט בשביעית לא יורד לתוך שדהו: **אבל אוכל הוא מן הנוטות.** הואיל ולא הוי ברשותו השתא כי מדיר ליה. וכגמרא(ג) מפרש אמאי אינו יורד ואמאי אוכל הא מרעא נמי להפקר היא: **נדר הימנו מאכל לפני שביעית.** אבל לא נדר הימנו הנאה לכי מטי שביעית יורד ואינו אוכל להא לא הדיוט אלא מן מאכל אבל לחא מוכל כדפרישית לעיל דאסם חסור דכר שברשותו אפילו לאחר שיצא מרשותו: **ובשביעית.** הדיוט בשביעית: **יורד ואוכל.** דעכשיו יצא מרשותו. ואית דמפרש המודר הנאה מחבירו לפני שביעית לא ירד לתוך שדהו לפני שביעית ולא יאכל מן הנוטות כיון דהדיוט ובשביעית כלומר אם הגיעה שביעית לא ירד לתוך שדהו כו' ולישנא קמא עיקר: **גמ' דאמרי תרוייהו נכסי עליך.** כלומר כל נכסי עליך בכל מקום שהן: **ואין אוכל מן הנוטות.** ואע"פ שהגיע שביעית ואל הפקר הן: **ואם בשביעית נדר.** דהשתא לאו ברשותו הוא ולא מצי מדיר לה מייהו אוכל מן הנוטות: **ר' יוחנן ור"ל דאמרי.** הגיע שביעית אין יורד אבל אוכל מן הנוטות: **אסם חסור דכר שברשותו אפילו לכשיצא מרשותו.** לכיון דבשעה שאסר היו ברשותו אפילו לכי הגיע שביעית נפקו מרשותיה אפילו הכי אסורין עליו: **ר' יוחנן ור"ל סברי אין אסם חסור כו'.** ומשום הכי כי הגיע שביעית נפקא מרשותיה אוכל הוא מן הנוטות: **ומסברת.** דהכא טעמא פליגי: **ומי איכא למ"ד אין אסם חסור כו'.** ר' יוחנן ור"ל הכי סבירא להו: (ד) **אם כן.** דמשום הכי טעמא פליגי ואמרי לאוכל הוא בשביעית: **ניפלגי בנכסים אלו.** אפי' היכא דאמר נכסים אלו עליך ולימרו ר' יוחנן ור"ל לאוכל בשביעית משום הטעם (ה) דאמר אין אסם חסור דכר שברשותו לכשיצא מרשותו אלא ס"ג היכא דאמר נכסי דמשמע כל זמן שהן ברשותו אלא פליגי בנכסים אלו אלא בנכסי ס"ג דלית להו הא סברת. ועוד היכי מצי אמר לעולם אין אסם חסור דכר שברשותו לכשיצא מרשותו והתנן לחסור: **האומר לבנו קונם שאתה נהנה לי.** כלומר שאי אתה נהנה לי מכל נכסי: **מה יירשנו.** אלא אסר עליו אלא כל זמן שהנכסים שלו לפיכך יירשנו אם תימא משום סיפא נקט לה לאשמעינן דכיון דאמר נכסי אמר נכסי שבגיע שביעית הואיל ונדר זה שבגיע שביעית אסור לו ליהנות מהן הלכך אם אינתו נכסי אמרי לאו אדעתא דהכי אסרה נפשה אלא אדעתא דהכי אסרה נפשה שיהא ברשותו להיינו לפני שביעית סברי ר' יוחנן ור"ל אין אדם אוסר דכר שברשותו לכשיצא מרשותו ואהי דריסת לו אשמעינן מידי דפשיטא דלפני שביעית הוא יורד ואינו אוכל מן הנוטות